

ת"פ 32982/11/12 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלקם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 32982-11-12 מדינת ישראל נ' עלקם

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד מוחמד עלקם ע"י עו"ד נאאל זחאלקה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה ואיומים.

על פי עובדות כתב האשום, ביום 8.11.2011, בסמוך לשעה 15:30, נסע הנאשם עם אחרים, אשר זהותם אינה ידועה, בכביש שועפאט. במהלך נסיעתם העירה נהגת אחרת, גב' חמדה כהן (להלן: **המתלוננת**) לנהג הרכב בו נסעו הנאשם וחבריו על אופן נהיגתו. בתגובה קיללו הנאשם וחבריו את המתלוננת וירקו לעברה.

בהמשך הנסיעה, כאשר הגיעה המתלוננת לצומת בו היה רמזור אדום, יצאו הנאשם וחבריו ממכוניתם, הקיפו את מכוניתה של המתלוננת, בעטו במכונית, ניסו לפתוח את דלתותיה אשר היו נעולות, נענעו את המכונית ואיימו על המתלוננת כי ירצחו אותה. הנאשם הכניס ידו דרך החלון הקדמי שמאלי, ניסה לתפוס את המתלוננת בגרונה, ירק עליה וקילל אותה.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בתקיפה ואיומים.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל תחושתה הקשה של המתלוננת. מנגד, התיחס להודאת הנאשם ולהעדר הרשעות קודמות. לאור אלו ביקש להשית עליו מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, על הודאתו במיוחס לו ועל חלוף הזמן מאז הארוע. כן הפנה לכך שלא נגרם למתלוננת נזק ממשי כתוצאה מהמעשים. לאור אלה ביקש להסתפק בעונש מותנה או לכל היותר במאסר שירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

עמוד 1

חומרת מעשי הנאשם ברורה. כל חטאה של המתלוננת היה שהעירה לנהג אחר על אופן נהיגתו. בתגובה, תחילה קיללו אותה הנאשם וחבריו וירקו לעברה מתוך מכוניתם. כאשר עצרה המתלוננת ברמזור אדום התנפלו עליה, בעטו במכוניתה, טלטלו אותה, ניסו לפתוח את דלתותיה ואיימו על המתלוננת ברצח. הנאשם אף הדגים רצינות האימים ברצח בכך ששלח את ידו לעבר צוארה של המתלוננת דרך חלון הרכב.

המעשים מקבלים משנה חומרה משום שהנאשם חבר לאחרים לשם ביצועם ואף לא נרתע מלבצעם בשעת יום ברחוב ראשי הומה אדם. הדבר מלמד על העדר מורא חוק ועכבות.

אכן, צודק ב"כ הנאשם באמרו שאין כתב האשום מפרט פגיעה גופנית אשר נגרמה למתלוננת. עם זאת, ברורה תחושתו של אדם המותקף על ידי חבורת פורעים, המנסים לפתוח דלתות רכבו, תוך אימים ברצח וקללות, ואחד מהם מכניס ידו ומנסה לתפוס בצוארו. קשה לתאר איום מוחשי מזה על חייו של אדם. לא יכול להיות ספק, כי במצב זה רואה אדם את חייו באים אל קצם.

מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה, אשר חברה שומרת חוק אינה אמורה לגלות כלפיה סלחנות, הבנה או סובלנות. לא ניתן להסכין עם התנהגות מעין זו וחובה על בית המשפט לתרום חלקו למאבק בעבירות דומות. תרומתו של בית המשפט אינה ברטוריקה נמלצת בגנות האלימות, אלא בהצבת "תג מחיר" ממשי בצדה, בדמות של ענישה כואבת ומרתיעה.

ר' למשל לענין ז' ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריינים האינדיבידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

התנהגות דומה לזו של הנאשם וחבריו (אם כי חמורה יותר), כונתה במקרה אחר בשם **"טרור בכיש"**. ביטוי זה הולם עד מאוד את המקרה שלפני. נפסק:

"בא כוח המערערים ביקש לשכנענו כי אין מדובר ב"טרור בכיש" וכי הביטוי בו נקט בית משפט קמא, החמיר עם המערערים יתר על המידה. הטענה מקוממת ומוטב היה אלמלא הועלתה. ההתנהגות המתוארת של המערערים מהווה, ללא ספק, "טרור בכיש" והיא ראויה לכל גינוי, הוקעה והחמרה בענישתם של המערערים."

צדק בית המשפט קמא כאשר קבע כי שיקולי הגמול וההרתעה מחייבים במקרה זה הטלת עונש מאסר לתקופה משמעותית. ענישה מחמירה ומרתיעה הינה כלי חיוני למיגור נגע הטרור בכישים. באמצעותה מבטאת מערכת החוק והמשפט את מכאוב הציבור וסבלותיו נוכח תופעה קשה זו. אף נסיבותיהם האישיות של המערערים אינן מצדיקות לדעתנו הקלה בעונשם. אכן, אין לכחד כי חיי המערערים, כל אחד בדרכו, לא היו קלים כלל ועיקר. ואולם מעשיהם של המערערים מעידים עליהם כי לא רק שלא השכילו להשתקם ולנטוש את דרכי האלימות העבריינית (ולעניין זה אנו מייחסים משקל לא רק למעשי האלימות, אלא גם להרשעת שניים מהם בעבירה של נשיאת סכין), אלא שגם לאחר מעשה לא הפנימו את מלוא חומרת מעשיהם (כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן). ודוק, אף אילו היו לפנינו מערערים שעברם צח כשלג, ואשר היו מביעים חרטה

מלאה וכנה על מעשיהם, ספק אם היה מקום להתערב ברמת הענישה שהשית בית המשפט קמא לאור חומרת מעשיהם. לא כל שכן בענינם של המערערים דנן. " (עפ"ג 37842-07-12, אהרוני נ' מדינית ישראל, שם אושרו עונשי מאסר של 24 ו-30 חדשי מאסר בפועל בגין תקיפה שרקעה ויכוח בין נהגים על אופן השימוש בדרך).

מתחם העונש ההולם העבירות אותן עבר הנאשם הוא מאסר בפועל לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח, לתקופה שבין מספר חודשים לשנתיים וכן פיצוי המתלוננת בגין נזקיה.

לנוכח חומרת העבירה לא ראיתי כי עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות עונה על שיקול ההלימה ולא על שיקול ההרתעה.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1992. בעת ביצוע העבירה היה בן 19. רווק. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל אחריות חלקית בלבד למעשיו, ומודה רק בכך שקילל את המתלוננת וירק לעברה, אך כופר בכך שפגע בה ובמכוניתה, כפי שפורט בכתב האישום (ב"כ הנאשם הבהיר בדיון כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו, ר' פרוטוקול ישיבת יום 9.11.14, ע' 13 ש' 3). שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע כעס כלפי המתלוננת אשר "הוציאה את הארוע מפרופורציה".

שירות המבחן המליץ להמנע מהשתת מאסר ממש, על מנת שלא לחשוף את הנאשם לדפוסים עברייניים בכלא ולהסתפק בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה והעדר הרשעות קודמות וכן את הודאתו במיוחס לו.

לחובתו זקפתי המנעותו מלקבל אחריות למעשיו.

נתתי דעתי לחלוף הזמן. עיקרו נעוץ בהתנהלותו של הנאשם: כתב האשום הוגש פחות משנה לאחר הארוע. ההליכים נמשכו עת ארוכה בשל כפירתו של הנאשם במיוחס לו ובשל העדרותו ממספר דיונים. אכן, הנאשם הודה בסופו של יום במיוחס לו, אך הדבר היה רק במועד אשר נקבע לשמיעת הוכחות. משכך, המשקל אותו אתן לחלוף הזמן אינו רב.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש הנמצא בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו. אזכיר, כי מתחם העונש אותו קבעתי מתחיל במאסר לריצוי ממש למשך מספר חודשים, והשתת מאסר לריצוי בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן, מהווה חריגה מן המתחם, אשר לא ראיתי לה הצדקה בנסיבות הענין.

לפיכך גוזר על הנאשם את הענשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 11.1.2015.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. פיצוי למתלוננת גב' חמדה כהן, עדת תביעה מס' 1 בסך 4,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.1.2015.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, א' כסלו תשע"ה, 23 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.